

Zapomenutý trumf Pavel Dobeš

Pavel Dobeš

A D E A

1. Z uhla prach a kašel, kdybys farať kaj šel,
 tak dycky trpi pajšel, to každy haviř vi,
 tuž vylezli sme z d'ury, shodili mundury
 a kvuli fyzkultury sme turu podnikli.
 Hrnul sem se příkladem, bo sem nětušil,
 že se budě losovať, aby přehled byl,
 kdo s kym zrobi dvojicu, aby v červencovym hicu
 z Vitkovic na Ostravicu do cila dorazil.
2. Štajger vypsál ceny – dvě kože z hyeny,
 aby moh byť odměněny ten nejzdatnější tym,
 něvim, jak to přidě, štěsti stalo kajsi indě,
 něchalo mě po krk v bryndě, esli uhodněť, s kym:
 Bořivoja Lupeňa, mladeho kluka,
 vytahnula moja ruka přímo z klobuka,
 pozdravil: „Tu mě matě, mam tenisky od Batě,“
 od teplaku měl gatě latu na latě.
3. Po startu, hned jak v lize, dostal se do krize,
 pry ponožka ho hryze a od hladu je mu mdlo,
 nic něbylo z te tury, bo nas předjizďaly fury,
 šlapaly po nim kury, no hrozne divadlo.
 Jela kolem sanitka a už se hrnul k ni,
 esli pomocť potřebuješ, enom si řekni,
 nabral sem vzduch do řader a kopnul ho do hader,
 přeci přidej, gizde, zaber, bo sme poslední.

4. Brzo rezignoval, už sem ho něprovokoval,
psychicky něštenkroval k rychlosti větši,
stejně noha mině nohu, a tak se modlim k Bohu,
to jako bezpartyjni mohu, ale nic to něřeši.
Posledni eso sem ale v kapsi měl,
sam sem o něm do včilejška ani něvěděl,
byl sem tak smiřeny s tym, že pozbudeme ceny,
ty kožuchy z hyeny, že sem si něvzpomněl.
5. Dal sem mu chleba a kus špeku a ze sameho vzteku
sem žuchlal enom veku, no co sem měl robiť,
taky peň se těžko hleda, co ide rano bez oběda,
ani plan se podlezt' něda, musi se překročit'.
Na šachtě su take hromske zakony,
že jak něni špeku, tak něsu vykony,
jo aha, kdybysem byl dajny hned, jak sme vyšli z lajny,
moh sem ten cizokrajny kožuch dneska ponosiť.